Załącznik nr 2
do Protokołu nr XLVII/2018
Rady Gminy
Świdwin z dnia 28.08.2018 r.

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna
04. 06. 2018
nr RPW 16735/2018 P
Sz. Barwicki
(podpis)

Warszawa, 29 maja 2018 r.

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

DAB.II.053.4.2018.JJ

03980200052239
RPW/16735/2018 P
2018-06-04

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez Panią Grażynę Sztark – Senator Rzeczypospolitej Polskiej, na 59. posiedzeniu Senatu, w dniu 16 kwietnia 2018 r., w sprawie podjęcia działań legislacyjnych eliminujących niedoskonałości istniejącego prawodawstwa w zakresie wspierania i rozwoju usług telekomunikacyjnych[1], niniejszym przedstawiam następujące informacje.

Zasady lokalizowania inwestycji telekomunikacyjnych zostały określone w rozdziale 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm. – zwanej dalej wrust). Zapisy tejże ustawy są nadrzędne w stosunku do zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073, z późn. zm. – zwanej dalej upzp) oraz treści miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 46 ust. 1 wrust miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwić lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Ponadto, zgodnie z art. 46 ust. 2 wrust, przeznaczenie terenu m.in. na cele rolnicze nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu. Za taką, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 wrust, uważa się: kanalizację kablową, linię kablową podziemną, instalację radiokomunikacyjną wraz z konstrukcją wsporczą do wysokości 5 m, szafy i słupki telekomunikacyjne oraz inne podobne urządzenia i obiekty, a także związany z nimi osprzęt i urządzenia zasilające, jeżeli nie są zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000.

Stopień oddziaływania inwestycji na środowisko określany jest w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadzanym na mocy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.- zwanej dalej ustawą ocenową). W postępowaniu tym bada się również zgodność inwestycji z planem miejscowym. Art. 46 ust. 3 wrust stanowi natomiast, że w przypadku braku planu miejscowego lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej innej niż infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, na warunkach określonych w upzp.

Natomiast zasady realizacji robót budowlanych polegających na budowie wolnostojących masztów antenowych lub ich instalowaniu na innych obiektach budowlanych (np. budynkach) określone

[1] Oświadczenie przekazane pismem z dnia 18 kwietnia 2018 r., znak: BPS/043-59-1681/18 do Ministra Infrastruktury, a następnie przekazane do Ministra Inwestycji i Rozwoju pismem z dnia 26 kwietnia 2081 r., znak: BM.1.054.436/437.2018.AKF,

są w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332, z późn. zm.).

Stacje bazowe telefonii komórkowej mogą być instalowane na:

1) wolno stojących masztach antenowych - stanowiących budowle w świetle art. 3 pkt 3 Pb i wymagających uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (na podstawie art. 28 ust. 1 Pb), lub
2) na budynkach lub innych obiektach:
   a) jeżeli instalowane urządzenia mają powyżej 3 m wysokości. - wówczas zamiar ich wykonania wymaga dokonania zgłoszenia organowi administracji architektoniczno-budowlanej (starosta) – zgodnie z art. art. 29 ust. 2 pkt 15 Pb w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Pb. Do wykonywania takich robót budowlanych można przystąpić, jeżeli w terminie 21 dni od dnia doręczenia zgłoszenia starosta nie wniesie, w drodze decyzji, sprzeciwu i nie później niż po upływie 3 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia (zgodnie z art. art. 30 ust. 5 i ust. 5b Pb),
   b) jeżeli instalowane na obiektach budowlanych urządzenia mają wysokość poniżej 3 m - wykonywanie takich robót budowlanych nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę ani dokonywania zgłoszenia właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej.

Należy podkreślić, że na podstawie art. 29 ust. 3 Pb obligatoryjnie wymagane jest uzyskanie pozwolenia na budowę w przypadku zamiaru realizacji przedsięwzięć, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, zgodnie z art. 59 ustawy ocenowej.

Przedsięwzięcia, w tym również w zakresie telekomunikacji, które uważane są za znacząco oddziałujące na środowisko zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r., w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Z powyższego rozporządzenia (§ 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8) wynika, iż kwalifikacji instalacji stacji bazowych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się biorąc pod uwagę dwa parametry:

- równoważną moc promieniowania izotropowo (ERIP) wyznaczona dla pojedynczej anteny,
- odległość środka elektrycznego tej anteny wyznaczoną od miejsc dostępnych dla ludności, wzdłuż osi promieniowania anteny, uwzględniając zarówno kierunek (azymut) jak i pochylenie wiązki promieniowania.

Jednocześnie należy wskazać, że wskazane powyżej procedury określone w przepisach Pb, związane z wykonywaniem robót budowlanych polegających na budowie wolnostojących masztów antenowych lub instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych służą zapewnieniu realizacji prawa do zabudowy nieruchomości gruntowej z uwzględnieniem ładu przestrzennego. Natomiast gwarantem zachowania standardów ochrony środowiska i zdrowia publicznego w przypadku ww. inwestycji są przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm. – zwanej dalej Poś) bowiem każda instalacja radiokomunikacyjna, w tym każda stacja bazowa telefonii komórkowej, niezależnie od jej rozmiarów, podlega weryfikacji pod względem dotrzymania limitów emisji pola elektromagnetycznego (PEM).

Zgodnie z art. 122a Poś, prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne ma obowiązek wykonania pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku:

1) bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji lub urządzenia;
2) każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym zmiany w wyposażeniu.

Art. 152 Poś nakłada obowiązek zgłoszenia instalacji mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko, w tym stacji bazowej telefonii komórkowej, właściwemu organowi ochrony środowiska, przed przystąpieniem do jej eksploatacji. W ramach zgłoszenia podaje się informacje m.in. o wielkości i rodzaju emisji (wyniki ww. pomiarów), opis stosowanych metod ograniczania wielkości emisji oraz informację, czy stopień ograniczania wielkości emisji jest zgodny z obowiązującymi przepisami.

Przystąpienie do eksploatacji instalacji może nastąpić, jeżeli organ ochrony środowiska nie zgłosi sprzeciwu w terminie 30 dni. Organ ten ma natomiast obowiązek wnieść sprzeciw, m.in. wtedy,

gdy eksploatacja instalacji objętej zgłoszeniem powodowałaby przekroczenie standardów emisyjnych lub standardów jakości środowiska. Zgłoszenia należy dokonać również w przypadku każdej istotnej zmiany wprowadzonej w instalacji. Informacje zawarte w tym zgłoszeniu przedstawia się również Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu.

Dodatkowo należy podkreślić, że przepisy ustawy Pb wyraźnie wskazują, iż ostatecznej oceny zgodności zamierzonej inwestycji budowlanej z przepisami prawa dokonuje organ administracji architektoniczno-budowlanej (co do zasady właściwy miejscowo starosta/prezydent miasta na prawach powiatu lub wojewoda – w przypadkach wskazanych w art. 82 ust. 3 i ust. 4 Pb) przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub przed przyjęciem zgłoszenia. W sytuacji, gdy realizacja inwestycji budowlanej nie wymaga żadnej z ww. procedur lub rozpoczęła się, właściwym do zbadania jej zgodności z przepisami prawa budowlanego jest organ nadzoru budowlanego (co do zasady właściwy miejscowo powiatowy inspektor nadzoru budowlanego lub wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego - w przypadkach wskazanych w art. 83 ust. 3 Pb).

Podsumowując, należy wskazać, iż Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju nie posiada uprawnień do oceny zgodności realizacji inwestycji budowlanej z przepisami prawa budowlanego (w tym w zakresie jej lokalizacji).

Natomiast zgodnie z § 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 2327), Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja. Z kolei zgodnie z art. 12a ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, z późn. zm.) dział informatyzacja obejmuje między innymi sprawy telekomunikacji. A zatem decyzja w zakresie zmiany przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm.) należy do kompetencji Ministra Cyfryzacji.

z wyrazami szacunku

z-ca MINISTRA

Artur Soboń
Sekretarz Stanu